

STC 87/2008, de 21 de juliol

Els efectes d'una sentència només poden ser estesos a les persones que hagin impugnat en temps i forma (accés al text de la sentència)

En un procés selectiu de promoció interna, un aspirant recorre en empara davant del TC al·legant la vulneració dels articles 14 i 23.2 CE, sobre la base que l'Administració no li ha aplicat els mateixos criteris que a un altre aspirant que, com ell, va ser declarat no apte en la fase d'oposició. La relació dels fets és la següent:

- L'altre aspirant va impugnar les bases de la convocatòria i, al seu torn, la resolució del procés selectiu que l'havia declarat no apte. El TSJ de Navarra va revocar aquella resolució i va declarar la nul·litat de la base que l'obligava a superar la fase d'oposició, perquè l'entén contrària a una norma reglamentària. En fase d'execució de sentència, aquest aspirant va aconseguir l'accés al curs selectiu de formació.
- El recurrent d'empara sol·licita davant del TSJ de Madrid que li sigui dispensat el mateix tracte per part de l'Administració, ja que el TSJ de Navarra va declarar la nul·litat de la base de la convocatòria que els obligava a realitzar l'oposició. El TSJ de Madrid, però, denega aquesta petició argumentant que el demandant no havia estat part interessada en el procés seguit davant del TSJ de Navarra.
- Durant el procés selectiu, els dos aspirants van rebre el mateix tracte per part de l'Administració convocant, sense que es produís cap vulneració del dret d'igualtat.
- L'ara recurrent no ha obtingut cap pronunciament judicial que obligui a l'Administració a nomenar-lo alumne del centre de formació. Al contrari, en el seu moment es va aquietar a la resolució que el va declarar no apte i no la va impugnar, igual que no va impugnar les bases de la convocatòria.
- A la vista d'aquests fets, el TC desestima l'empara i conclou que:
- Perquè es pugui aplicar l'extensió d'efectes d'una sentència s'han de donar tres requisits: identitat de supòsits; la competència territorial de l'òrgan que coneix dels diferents procediments; que no hi hagi hagut aquietament dels interessats. No es pot sol·licitar l'extensió si l'aspirant va deixar que la resolució que el perjudicava esdevingués ferma (STS de 12 de gener de 2004 i STS de 8 de març de 2005).
- D'acord amb la doctrina del TC, quan les bases de la convocatòria són inconstitucionals es pot plantejar un recurs d'empara contra els actes que es dictin en la seva aplicació, ja que la vulneració del dret fonamental d'accedir en condicions d'igualtat als càrrecs i funcions públiques es produeix, de forma concreta i real, en l'acte de nomenament dels aspirants aprovats (STC 193/1987, de 9 de desembre; STC 93/1995, de 19 de juny; i STC 107/2003, de 2 de juny). Ara bé, el fet que aquesta doctrina eximeixi de la càrrega d'impugnar les bases de la convocatòria en casos determinats, no exonera en absolut de la necessitat de recórrer la resolució final del procés selectiu.
- En aquest cas, l'aspirant va consentir la resolució final i la declaració de no apte; a més, les bases no eren inconstitucionals sinó que sols infringien una norma reglamentària. Per tant, la impugnació en temps i forma de la resolució final del

procés selectiu era un requisit sine qua non per poder aconseguir l'empara (art. 43.1 LOTC).

- El TSJ de Madrid no estava vinculat a la resolució del TSJ de Navarra, ja que el dret a la igualtat en l'aplicació de la llei no es vulnera quan, davant d'una determinada controvèrsia, un òrgan judicial dona una resposta diferent a la que ha donat un altre (STC 189/1993, de 14 de juny), ni quan els òrgans inferiors discrepen del criteri sostingut pel TS, la qual cosa és una manifestació del principi d'independència judicial que propugna l'art. 107 CE (STC 165/1999, de 27 de setembre).